

[Dræbye]

munalbestyrelsen teknisk bistand via den tekniske forvaltning. Disse bemærkninger er i alt for lille omfang blevet opfyldt af kommunalbestyrelserne i praksis. Her bør man måske også i ministeriets vejledningsvirksomhed gå videre.

Jeg skal af tidsmæssige grunde nøjes med nogle korte bemærkninger om de efterfølgende forslag. Vi mener, at indsigelsesfristen over for lokalplaner i almindelighed ikke skal forlænges, men i en række større sager ville det være helt rimeligt, om man brugte længere tid. Men en fast regel kan vi ikke gå ind for.

Vi mener, at børn og unge skal inddrages i planlægningen. Det skal alle beboere i øvrigt, men vi er enige med forslagsstillerne om, at der skal gøres noget særligt for at få børn og unge inddraget dér, hvor de har særlige interesser.

Et forslag om en vetoet over for lokalplaner er selvmodsigende, og vi er derfor imod. Hvis man i en kommuneplanlægning fastlægger nogle rammebestemmelser, som pålægger et bestemt område visse forpligtelser, visse anvendelsesmuligheder m.m., ja, så er det givet, at det sker ud fra en helhedsbetragtning for kommunen, og så skal områdets beboere, når lokalplan udarbejdes, selvklart ikke have mulighed for at sige nej. Det vil – så vidt vi kan vurdere det – umuliggøre enhver form for overordnet planlægning ud over lokalplanlægning. Det kan næppe heller være forslagsstillernes mening.

Waldorff (VS):

Allerførst vil jeg sige tak for en meget god modtagelse og diskussion. Den var jeg egentlig ret glad for. Det gælder stort set alle, som har haft ordet.

Det er måske en lidt speciel situation, at det drejer sig om en af de få love, som VS har stået bag og haft indflydelse på og været med til at vedtage. Derfor går disse diskussioner tilbage til dengang i 1975, da vi diskuterede denne lovgivning og fik rettet op på nogle af bestemmelserne i loven, og hvor et rimeligt bredt flertal i betænkningen præciserede intentionerne i denne lov. Når vi tager denne lovgivning op og siger: nu er det altså nødvendigt at diskutere disse ting, så er det, fordi vi mener, at de intentioner, som vi var

flere om at have dengang, ikke er blevet fulgt.

Det er nok tidspunktet her at gøre en indrømmelse. Forslaget er nok – ligesom så mange andre ting, vi kommer til at lave – udtryk for en form for københavneri. Det er rigtigt nok, at det er problemer, der først og fremmest er knyttet til København og enkelte andre store byer. Det er ikke alene, fordi vi specielt arbejder dér; det er klart, at det også betyder noget, men det er også, fordi man her har haft nogle af de klareste sammenstød imellem forskellige befolkningsgrupper og så de folkevalgte. Jeg er godt klar over, at når man kommer ud i landkommunerne og masser af de mindre provinsbyer, så har man ikke de problemer. Man har dem overhovedet ikke på samme måde. Man har heller ikke de samme modsætninger kørt op omkring planlægningen, som man kender dem fra København – og i en vis udstrækning altså også fra Århus og andre steder.

Det, vi ønsker at diskutere, er selvfølgelig den praksis, som vi altså ikke mener lever op til intentionerne bag lovgivningen. Vi tager nogle punkter op, idet vi siger: ja men det er nok i virkeligheden også, fordi selve loven er for svag på disse punkter.

Jeg vil godt starte med et lidt principielt problem, som både ministeren og fru Sonja Mikkelsen var inde på, da de sagde: det er jo de folkevalgte kommunalbestyrelsesmedlemmer, de lokale politikere, der afgør disse ting. Det er jeg ikke uenig i. Forslaget er netop ikke et forsøg på at hive en beslutningsret over til staten eller underminere noget af den decentralisering, som selvfølgelig ligger i kommuneplanloven. Men det er jo ikke så simpelt, som f.eks. fru Sonja Mikkelsen sagde, at kommunalbestyrelsen bare er et udtryk for befolkningen. Vi ved alle sammen godt, at kommunalbestyrelsens sammensætning ikke er noget repræsentativt udtryk for, hvordan befolkningen ser ud. Vi ved det på en meget direkte måde, idet vi faktisk oplever nogle ret massive sammenstød imellem befolkningen eller dele af befolkningen på den ene side og så de valgte politikere. Den mekanisme med at skifte dem ud hvert fjerde år fungerer jo ikke på det niveau, det ved vi sådan set også godt. Det er det problem, vi ligesom skal forsøge at angribe.

Kan vi tænke os en behandling af lokalplanspørgsmål, kan vi tænke os en udform-